EURÓPAI PARLAMENT

2004 *2009*

Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság

ÁTMENETI
2006/2056(INI)

29.3.2006

JELENTÉSTERVEZET

A harmadik országok állampolgárainak az Európai Unióban történő beilleszkedésére vonatkozó stratégiákról és eszközökről
(2006/2056(INI))

Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság

Előadó: Stavros Lambrinidis

külső fordítás

PR_INI

TARTALOMJEGYZÉK

Oldal

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA VONATKOZÓ INDÍTVÁNY 3

INDOKOLÁS 7

külső fordítás

HU

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA VONATKOZÓ INDÍTVÁNY

a harmadik országok állampolgárainak az Európai Unióba történő beilleszkedésére vonatkozó stratégiákról és eszközökről
(2006/2056(INI))

Az Európai Parlament,

– tekintettel "A harmadik országok állampolgárainak az Európai Unióban történő beilleszkedése keretrendszerének közös programjáról" szóló bizottsági közleményre (COM(2005) 0389) ,

– tekintettel az Európai Unióról szóló Szerződés 13. cikkére,

– tekintettel az EK-Szerződésre, mely a Közösségre ruházza a bevándorlással és a menedéknyújtással kapcsolatos hatásköröket és felelősségeket, és a Szerződés 63. cikkének 3a) pontjára,

– tekintettel az 1990. október 15-e és 16-a között megtartott tamperei Európai Tanács, a 2001. december 14-e és 15-e között megtartott laekeni Európai Tanács, a 2002. június 21-e és 22-e között megtartott sevillai Európai Tanács és a 2003. június 19-e és 20-a között megtartott thessaloniki Európai Tanács elnökségi következtetéseire,

– tekintettel az Európai Tanács által 2004. november 4-én elfogadott Hágai Programra, mely kitűzte a szabadság, a biztonság és az igazság területén a 2005-2010 közötti időszakban megvalósítandó célkitűzéseket,

– tekintettel a 2004. november 9-i groningeni informális miniszteri ülésre, ahol először találkoztak az integrációs politikáért felelős miniszterek,

– tekintettel az integráció közös alapelveire, melyet az Európai Unió Tanácsa 2004. november 19-én fogadott el,[1]

– tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára, különös tekintettel annak 18., 20., 21. és 22. cikkére,

– tekintettel Eljárási Szabályzatának 45. cikkére,

– tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére és a Külügyi Bizottság, a Fejlesztési Bizottság, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A6-0000/2006),

A. mivel az EU-ban a harmadik országban született állampolgárok számát 40 millióra becsülik, és leszármazottaik száma is több millióra tehető; ez a növekvő népesség rendkívül sokszínű, de hasonló problémákkal néz szembe: munkaerejük részvételi aránya jóval az átlag alatt marad, és iskolai sikereik aránya is érezhetően elmarad attól; megkülönböztetésben részesülnek a köz- és a magánintézményekben; politikailag

[1] 2004. november 19-i 14615/04. számú dokumentum.

külső fordítás

alulreprezentáltak a kormányzás minden szintjén, beleértve a tagállamok politikai pártjaiban és az európai intézményekben,

B. mivel ez a több mint 40 millió harmadik országban született állampolgár az EU 26. (és 5. legnagyobb) tagállamának tekinthető, és az EU-nak ugyanakkora gondot és erőfeszítéseket kell fordítania ennek a népességnek a beilleszkedésére, mint amennyit a csatlakozó országok integrációjára; azonban ennek az integrációs kihívásnak a leküzdésére, - melynek kudarca szociálisan, gazdaságilag és politikailag aláásható az EU-t – az Unió eddig kevés értékes erőforrást fordított,

C. mivel az Európai Unió integrációs elköteleződését sokáig visszafogta az a széles körben elterjedt nézet, mely szerint az „integráció helyi ügy;" valójában azonban az integráció horderejét tekintve globális ügy—különösen akkor, ha kudarcot vall,

D. mivel az integráció sikere meg fogja erősíteni az Unió gazdaságát a globális versenyben; az Unió magához fogja vonzani azokat a munkavállalókat és vállalkozókat, akikre az EU gazdaságainak szüksége van, valamint azokat a tudósokat és diákokat, akik innovációs képességének megalapozói; az EU városai biztonságosabbak lesznek, közösségei pedig erősebbek; az idegengyűlölet tendenciái lecsökkennek és megerősödik a mindenkit megillető alapvető jogok tiszteletben tartása; és Európának az egész világban elfoglalt helye fokozottabb jelentőséget nyer,

E. mivel a helyi, regionális és országos hatóságoknak képeseknek kell lenniük, és pénzügyi forrásokkal kell rendelkezniük ahhoz, hogy meghatározzák és végrehajtsák a pontos integrációs intézkedéseket, de a tagállamoknak és az Unió egészének szorgalmasan ki kell fejleszteniük integrációs stratégiáikat, és ellenőrizniük kell ezeknek az integrációs intézkedéseknek a hatékonyságát és eredményeit, miáltal biztosíthatják az integrációs stratégiák végrehajtását, melyeknek az eredményei előremozdítják az EU közös érdekeit,

F. mivel az integráció "kétirányú folyamat", amely előre feltételezi az EU állampolgárai részéről, hogy hajlandók elfogadni és integrálni a bevándorlókat, és magába foglalja a bevándorlókat és a befogadó társadalmakat minden lényeges szinten befolyásoló cselekvéseket és a mindkét oldal erőforrásainak mozgósítására szolgáló intézkedéseket a politikák végrehajtása céljából,

G. mivel az EU ilyen irányú cselekvéseit irányító prioritások közé kell tartoznia a következőknek:

- A bevándorlók foglalkoztatási kilátásainak javítása és a helybeliekhez képest alacsonyabb foglalkoztatási arányuk csökkentése,

- A bevándorlók és leszármazottaik tanulási és nyelvi lehetőségeinek fejlesztése, végső fokon a helybéliekhez képest alacsonyabb teljesítményük megszüntetése,

- A politikai és állampolgári oktatás fokozása, a bevándorlók részvétele és képviselete a kormányzás, a civil társadalom és a politika minden megfelelő területén,

- A rasszizmus, az idegengyűlölet és a bevándorlók megkülönböztetésének leküzdése – különösen a munkahelyeken, iskolákban, a lakhatásban, a közszolgáltatásokban, a tömegkommunikációs eszközöknél és a politikában – és az egymás között meglévő hasonlóságok és különbségek kölcsönös tiszteletének és megértésének fokozása,

H. mivel egyértelmű kapcsolat áll fenn az integrációs politikák sikere és az európai szintű legális bevándorlási politika létrehozása között,

1. sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítsa az integrációval kapcsolatos meglévő irányelvek hatékony végrehajtását;

2. üdvözli a Bizottságnak a harmadik országok állampolgárai számára a 2007 és 2013 közötti időszakban létrehozandó Európai Integrációs Alapra irányuló javaslatát, és úgy tekinti, hogy éves alapon kell megszabni az erőforrások felhasználására vonatkozó elsőbbségi cselekvéseket, miközben minden évben egy speciális kritikus területre kell összpontosítani, így például a foglalkoztatásra, nyelvre, lakhatásra, a nők problémáira és a politikai és az állampolgári részvételre;

3. üdvözli a Bizottságnak az évenként megrendezendő Integrációs Fórum támogatására irányuló javaslatát;

4. felhívja a Bizottságot, hogy tisztázza, bővítse és koordinálja az integrációs felelősségeket a főigazgatóságokon keresztül, beleértve a főigazgatóságok közötti keresztirányú integrációs munkacsoport újraélesztését és fenntartását és a különböző főigazgatóságok pontos integrációs felelősségeinek meghatározását; továbbá cselekvésre szólít fel, hogy az új Integrációs Alap az Európai Szociális Alap kiegészítő intézményévé váljon;

5. felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre állandó kapcsolattartó csoportot vallási vezetők, szakértők, bevándorlók és mások részvételével, mely minden integrációs politikával kapcsolatban tanácsadással szolgálhat a Bizottság számára;

6. felhívja a Bizottságot, hogy vezessen be szigorú ellenőrző mechanizmusokat a különböző tagállamok integrációs programjainak kiértékelése céljából, beleértve a szakértők bevonását is, valamint, hogy adjon ki szigorú és gyakorlati kétéves jelentést a migrációról és integrációról;

7. kéri a Bizottságot, hogy sokszorozza meg az integráció működésének megértésére irányuló kutatásokat és elemzéseket, és nagyra törő módon bővítse hatékony erőfeszítéseit annak érdekében, hogy a tagállamokkal és helyi hatóságokkal együttműködésben, nem csak a javasolt weboldalon keresztül, de a lehető legtöbb ésszerű eszközzel terjessze a legjobb gyakorlatokat;

8. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az Európai Intézmények és a tagállamok közigazgatási személyzeti összetételének tükröznie kell az Unió lakosságának arányait;

9. sürgeti a Bizottságot, hogy használja az ún. "*passerelle*" /mélyítő/ záradékot a Szerződés 67. cikke (2) bekezdésének 2. albekezdése értelmében , hogy együttdöntési jogkörrel ruházza fel a Parlamentet az integráció és a legális migráció és a Tanácson belül

érvényesítendő minősített többségi szavazás területein;

10. sürgeti a Tanácsot, hogy az integrációs miniszteréknek a holland elnökség alatt 2004. novemberében Groningenben bevezetett éves találkozója állandó jelleget öltsön;

11. sürgeti a Tanácsot, hogy vegye újra fontolóra a Bizottság arra vonatkozó javaslatát, hogy a nyitott együttműködés módszerét alkalmazza az integrációs politikában; ebben a tekintetben arra kéri az Európai Parlamentet, hogy vegyen részt ebben az egész eljárásban;

12. sürgeti a Tanácsot, hogy alkosson a legális migráció témájában átfogó és előremutató keretirányelvet;

13. ösztönzi a tagállamokat, hogy bízzák meg kabinetjük egyik miniszterét a bevándorlók integrációs politikájának áttekintésével, hogy ily módon biztosítsák a politikák általános érvényesítését a hatóságok a kormányzás minden szintjén , és vegyék fontolóra minden országban egy integrációs főbiztos vagy integrációs ombudsman kinevezését, aki koordinálja a politikák végrehajtását, az információk terjesztését a bevándorlók körében, és felülvizsgálja a bevándorlók panaszait, és cselekszik a problémák kiigazítása céljából;

14. felhív minden tagállamot, hogy hajtson végre könyvvizsgálatot minden kormányhivatalban és minden olyan szinten, melynek a bevándorlók integrációjával kapcsolatos feladatai vannak (vagy kellene hogy legyen);

15. felhívja a tagállamokat, hogy bátorítsák a bevándorlók politikai részvételét, és csökkentsék politikai és társadalmi elszigetelődésüket, többek között azáltal, hogy a hosszú ideje ott élő bevándorlóknak helyi és önkormányzati választójogot adnak;

16. felhívja a tagállamokat, hogy átlátható, humánus, gyors és ésszerű eljárások útján adják meg a hosszú ideje ott élő bevándorlók és gyermekeik számára – különösen ha gyermekeik a tagállam területén születtek – a hosszú távú tartózkodási engedélyt és az állampolgárságot;

17. ösztönzi a politikai pártokat, szakszervezeteket és a civil társadalom egészét, hogy nemzeti szinten teljes jogú tagokként vegyék fel a bevándorlókat saját szerkezetük minden szintjére;

18. ösztönzi a tagállamokat, hogy erősítsék diszkrimináció-ellenes és rasszizmus-ellenes jogszabályaikat, és erősítsék meg a már meglévő jogszabályokat, valamint vegyék fontolóra a bevándorlók számára megfelelő affirmatív cselekvő jogszabályok megalkotását az oktatás és a foglalkoztatás területén;

19. hangsúlyozza, hogy ki kell fejleszteni az Európai Civil Állampolgárság átfogó keretét az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság együttműködésével;

20. hangsúlyozza az évenkénti integrációs meghallgatások fontosságát az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek részvételével;

21. utasítja elnökét, hogy továbbítsa állásfoglalását a Bizottságnak, a Tanácsnak és a tagállamoknak.

INDOKOLÁS

I. Bevezetés

Fogadjon be az EU még több bevándorlót—és ha igen, mennyit? Ezek a kérdések jogosan állnak számos tagállamban a hosszan tartó nyilvános viták kereszttüzében. A legfrissebb kutatás szerint a tovább folytatódó bevándorlás, ha bölcsen kezelik, lényeges gazdasági és társadalmi előnyökkel jár. A bevándorlás mégis sokak számára egyre inkább aggodalom és bizonytalanság forrása.

Ezzel ellentétben az a kérdés, hogy integráljuk-e azokat a bevándorlókat, akik már együtt élnek és dolgoznak velünk – miközben nem ártanak nekünk, és előremozdítják életünket – magától értetődő. Nekik is az európai társadalom teljes jogú tagjaivá kell válniuk, és végső soron pedig állampolgárságot kell kapniuk. Ha ebből bármit elhagynánk, az azt jelentené, hogy az Unió szentesíti a kétharmados társadalmat, ennek fogalma pedig alapvető értékeinket sérti.

Ez a jelentés abban a meggyőződésben íródott, hogy az integráció ugyanolyan fontos ügy, mint az EU sikeres bővítése vagy a nők jogaiért folytatott globális küzdelem. Egy ilyen kihívással szemben az Unió nagymértékben elhanyagolta kötelezettségeit. Az európai társadalmak, ahelyett, hogy hatékonyan integrálták volna a bevándorlókat az iskolákban, munkahelyeken és politikai rendszerekben, sok tekintetben inkább a „dezintegráció" állapota felé csúsznak el.

Ennek az integrációs kihívásnak a leküzdésére, - melynek kudarca szociálisan, gazdaságilag és politikailag alááshatná az EU-t – az Unió eddig kevés értékes erőforrást fordított.

Noha az Európai Tanács 1999-ben Tamperében határozottan kifejezte elköteleződését az bevándorlók integrációja mellett, és ezt az elköteleződését megerősítette 2003-ben Thessalonikiben, a valóság nem tartott lépést az elvárásokkal.

Ha az integráció kudarca számos probléma bölcsője, akkor sikere annál inkább erősíteni fogja az EU-t: Közös integrációs eredményeink meg fogják erősíteni az EU gazdaságát a globális versenyben; magához fogja vonzani azokat a munkavállalókat és vállalkozókat, akikre az EU gazdaságainak szüksége van, valamint azokat a tudósokat és diákokat, akik innovációs képességének megalapozói; az EU városai biztonságosabbak lesznek, közösségei pedig erősebbek; Az integráció előnyei túlmutatnak a GDP növekedésén, az erősebb nyugdíjrendszereken, és a mérséklődő feszültségen. Európa bevándorlói hídként köthetik össze az Uniót a globalizálódó világgal – javíthatják kereskedelmi kilátásainkat, sűrűbbé tehetik a társadalmi hálózatokat és megerősíthetik a kulturális és vallási megosztottságok áthidalására képes Unió globális vezető pozícióját.

A bevándorlók integrációjának kihívásához már régebben felnőttünk. Az Európai Unió valójában a történelem legsikeresebb bevándorló-integráló vállalkozása. Negyedszázada az akkori Európai Közösségben élő legtöbb bevándorló dél-európai volt. Ma Dél-Európa az Unió virágzó része, állampolgárait pedig már nem tekintik bevándorlóknak –noha akkoriban sokan

tekintették őket idegeneknek és „integrálhatatlanoknak”. Az Unióhoz történő csatlakozásuk megerősítette az EU egészét. Ehhez hasonlóan ma már a kelet-európaiak is teljes jogú tagjai az EU-nak.

De az elmúlt 50 évben érkezett bevándorlók mai társaikkal szemben egy nagy előnnyel rendelkeztek: főleg olyan országokból érkeztek, melyek közvetlen kilátással rendelkeztek az EU-tagságra.

Talán hasznos, ha erről a több mint 40 millió harmadik országban született állampolgárról úgy gondolkodunk, mint az EU 26. (és 5. legnagyobb) tagállamáról. Akkor feltehetnénk a kérdést: hogyan viszonyulnak az ennek a népességnek az integrálására fordított erőfeszítéseink a csatlakozó országok integrációjára fordított erőfeszítéseinkhez? A sikeres integráció komoly emberi és anyagi erőforrásokat kíván. Át kell fésülnünk az Uniót és a világot olyan gyakorlatokért, melyek drámai módon megnövelhetik a bevándorlók integrációjában elért sikereink arányát. És meg kell sokszoroznunk ezeknek a gondolatoknak a hatékony terjesztésének az eszközeit.

Végezetül a bevándorlók integrációjával kapcsolatos legfontosabb dologról esik a legkevesebb szó: Milyen társadalomba szeretnénk integrálni ezeket az embereket? Európa bevándorlóit azért kell leginkább integrálni, mert ennek elmulasztásával eláruljuk azokat az eszméket és alapelveket, melyekre az Unió felépül. A bevándorlókkal szemben tanúsított reakcióink túl gyakran szűklátókörűek, befeléfordulók, elfogultak és haladásellenesek. Ezt kitágítva társadalmaink is átveszik ezeket a jellemzőket.

Nincs integráció azok nélkül, akik integrálnak, és akiket integrálnak. Ez azt jelenti, hogy a bevándorlók integrálása feltételezi, hogy hajlandók vagyunk elfogadni és integrálni a bevándorlókat. Politikailag ezért úgy kell intézni a letelepedési folyamatokat, hogy közben befolyásoljuk a bevándorlók viselkedését és a befogadó társadalmakét is, miközben minden oldal erőforrásait mozgósítani kell a politikák hatékony végrehajtása céljából.

II. Az EU integrációba történő bevonásának indokolása

Miért kell bevonni az EU-t a bevándorlók integrálásába? Mert ha már egyetlen tagállamban is kudarcot vall a sikeres integrációs politikák végrehajtása, az káros következményekkel járhat az Unió egészére nézve.

- A bevándorlók alulfoglalkoztatottsága meggyengíti nemcsak az egyes gazdaságokat, hanem az egész unió gazdaságát.
- Azok a magas és az alacsony szakképzettségű munkavállalók, akikre gazdaságainknak szüksége van, ha Európát nem érzik vendégszeretőnek, akkor a feketegazdaságot választhatják, vagy Európa gazdasági versenytársainak karjaiba vethetik magukat.
- A hatékony integrációs politikák hiánya a bevándorlók elleni negatív szemlélethez, és előítéletekhez vezethet, és ebből következően védekező bevándorlási politikába torkollhat;
- Az állampolgárok körében terjedő félelem bomlasztja az emberi méltóság, szabadság, demokrácia, egyenlőség, a törvények uralmának és az emberi jogok betartásának, beleértve a kisebbségekhez való tartozás jogának tiszteletét;

- Szélsőségesebb formájában az elidegenedés a radikalizálódás táptalajául szolgálhat, ami az EU kollektív biztonságérzetét fenyegetheti;
- A be nem illeszkedő bevándorlókkal szemben táplált negatív sztereotípiák alááshatják az Unió sikeres bővítését.

A fentiek tekintetében az Uniót mindazonáltal sokáig megbénította az a széles körben elterjedt vélemény, mely szerint az „integráció helyi ügy". Az integrációs kezdeményezéseket valóban helyi szinten ültetik át. A helyi iskolákra, szakszervezetekre, cégekre, istentiszteleti helyekre és más intézményekre hárul az a nehéz munka, hogy közelebb hozzák egymáshoz az újonnan érkezőket és a helybélieket, közösséget építsenek belőlük, és javítsák az életüket. De az integráció horderejénél fogva globális ügy – különösen, ha kudarcot vall.

Tehát míg a helyi, regionális és nemzeti hatóságoknak kell meghatározniuk a megvalósítandó pontos integrációs intézkedéseket, a tagállamoknak hatékony integrációs stratégiákat kell folytatniuk, melyek eredményei előremozdítják az Unió közös érdekeit. Az EU intézményeinek ezeknek az eredményeknek az ellenőrzésében van lehetőségük, és kell sokkal aktívabb és – különösen - hatékony szerepet vállalniuk.

III. Múltbéli és jövőbeli cselekvések – az előadó ajánlásai

Az EU korábbi elnökségei és az Európai Bizottság csodálatra méltó munkát végzett az integrációs politika előremozdítása érdekében. Mindamellett az EU kollektív erőfeszítései érzékelhetően nem voltak megfelelőek a végrehajtás szintjén – még a Bizottság korlátozott cselekvési területén sem. A következő két példa hangsúlyozza ezt: az Európai Migrációs Megfigyelőközpont, melyet 2003-ban nagy nyilvánosság előtt jelentettek be, soha sem jött létre. És a Migrációról és Integrációról szóló Éves Jelentés első kiadása —melynek évenkénti kiadásával az Európai Tanács a Bizottságot bízta meg — 2004 júniusában még időben jelent meg[1], de most 2006 áprilisában már éppen ideje lenne, hogy megjelenjen a második kiadás is.

2006-ban és ezután az Európai Bizottságnak és más európai intézményeknek egy sor kivételes lehetősége fog nyílni arra, hogy befolyásolhassa a bevándorlók integrálását. Ezeket meg kell ragadni, és ki kell használni a legjobb hatások elérése érdekében.

Mindazonáltal, mielőtt új kockázatos vállalkozásokba kezdenénk, melyek magukra vonják az Unió figyelmét és erőforrásait, fontos, hogy biztosítsuk a meglévő irányelvek hatékony végrehajtását, melyek hatással vannak a bevándorlók integrációjára. A Bizottságra hárul, hogy sokkal szigorúbban ellenőrizze mind az integrációra vonatkozó irányelvek átültetését, mind a azoknak az adminisztratív gyakorlatoknak a hatékonyságát, melyek az erre vonatkozó jogszabályokat hajtják végre a bevándorlók mindennapi életében.

Az új kezdeményezések közül talán a legjelentősebb az újonnan kitervelt Európai Alap a harmadik országok állampolgárainak integrálására. Ez a jelentés azt javasolja, hogy a Bizottság hat alapelvet tartson szem előtt az új EU-s Integrációs Alap felhasználásánál:

a. Minden évben egyetlen pontra fókuszálva határozza meg a kiadásokat; az éves

[1] COM(2004)0508.

célbefektetési területek közé kell tartoznia a helybéliek és a bevándorlók közti foglalkoztatási hézag csökkentése; a bevándorlók iskolai teljesítményeinek javítása; a nők tanulási és foglalkoztatási kilátásainak javítása; nyelvi és bevezető programok; és a bevándorlók politikai részvételének fokozása;
b. az alapnak előnyben kell részesítenie azokat a kezdeményezéseket, melyek leginkább alkalmasak arra, hogy széles körben alkalmazzák őket az egész Unióban;
c. a Bizottságnak minden évben az Alap erőforrásainak egy ésszerű és meghatározott százalékát a Bizottság által finanszírozott programok hatékonyságának független szakértők által elvégzendő kiértékelésére kell szánnia;
d. ha a szakértők azonosították az ígéretes programokat, akkor ezeket a programokat azonnal terjeszteni kell és a többi tagállam városainak és helyi hatóságainak ezeket át kell venniük.
e. támogatni kell a tagállamoknak arra irányuló kezdeményezéseit, hogy koordinálják integrációs erőfeszítéseiket és kicseréljék egymás között a legjobb gyakorlatokat,
f. a finanszírozás elsődleges céljául az újonnan érkezőkre irányuló programokat kell kitűzni; mindamellett a bevándorlók második és harmadik generációs leszármazottjainak is részesülniük kell a finanszírozásból.

A Bizottságnak a nemrég kiadott „A legális bevándorlásról szóló politikai terv”-ben kifejtett szándéka is központi jelentőségű, mely arra irányul, hogy a legális migrációról szóló általános keretirányelv-tervezetet, valamint olyan irányelveket készítsen, melyek célja, hogy az Unió képesebbé váljon a magasan képzett bevándorlók, idénymunkások és gyakornokok idevonzására. Ez a terv fontos lépést jelent annak elismerésében, hogy a bevándorlás és az integráció együtt járnak - és, hogy az egyik nem lehet sikeres a másik nélkül. Ezt a tervet sokkal világosabban ki kell fejteni, és számolnia kell azzal, hogy a különböző kategóriákhoz tartozó bevándorlók integrációs igényei nagyon széles skálán mozognak.

Közben a Bizottság jelezte azt is, hogy szándékában áll létrehozni egy minta-weboldalt, melyen a legjobb integrációs gyakorlatokat terjesztené. Noha fontos ez a weboldal, a Bizottságnak ennél sokkal nagyobb erőfeszítéseket kell tennie a legjobb gyakorlatok azonosítására, elemzésére és fejlesztésére — és ez sürgős feladata az összes kritikus területen (pl. a nyelvtanítás, a lakhatás, az oktatás, a média, a kultúrák közötti párbeszéd, stb.).

Létkérdés az is, hogy megreformálják azt a módot, ahogyan a Bizottság és a tagállamok hatóságai intézik a bevándorlók integrációját. Ezért a jelentés felszólítja a Bizottságot, hogy tisztázza, bővítse és koordinálja az integrációs felelősségeket a főigazgatóságokon keresztül, beleértve a főigazgatóságok közötti keresztirányú integrációs munkacsoport újraélesztését és fenntartását és a különböző főigazgatóságok pontos integrációs feladatainak meghatározását; továbbá cselekvésre szólít fel, hogy az új Integrációs Alap az Európai Szociális Alap kiegészítő intézményévé váljon.

A tagállamokat pedig arra bátorítja ez a jelentés, hogy bízzák meg kabinetjük egyik miniszterét a bevándorlók integrációs politikájának áttekintésével, abból a célból, hogy politikájuk koherens legyen a kormányzás minden szintjén és az érdekeltek körében. Továbbá arra vonatkozóan is sürgeti őket, hogy vegyék fontolóra minden országban egy integrációs főbiztos vagy integrációs ombudsman kinevezését, aki koordinálja a politikák végrehajtását, az információk terjesztését, és foglalkozik a bevándorlók panaszaival.

Nem lehet komoly integrációs politikát kialakítani maguk a bevándorlók aktív részvétele nélkül. Ezért a jelentés sürgeti a Bizottságot, hogy hozzon létre állandó kapcsolattartó csoportot vallási vezetők, szakértők és mindenek előtt bevándorlók részvételével, mely minden integrációs politikával kapcsolatban tanácsadással szolgálhat a Bizottság számára.

Végül, de nem utolsósorban, egyértelmű, hogy az integráció elérésének végső eszköze az állampolgársághoz vezető út egyértelmű meghatározása. Míg az állampolgársági jogok a tagállamok szuverén fennhatósága alá tartoznak, tovább kell fejleszteni a Bizottság által szorgalmazott „polgári állampolgárság" fogalmát — ami a jogok és felelősségek szilárd csomagja és az állampolgárság előfutárja lehet. A jelentés felhívja a tagállamokat, hogy bátorítsák a bevándorlók politikai részvételét, és csökkentsék politikai és társadalmi elszigetelődésüket, többek között azáltal, hogy megvizsgálják, milyen módon adhatnak a hosszú ideje ott élő bevándorlóknak helyi és önkormányzati választójogot; hogy átlátható, humánus, gyors és ésszerű eljárások útján adják meg a hosszú ideje ott élő bevándorlók és gyermekeik számára a hosszú távú tartózkodási engedélyt és az állampolgárságot; és támogassák a politikai pártokat, szakszervezeteket és a civil társadalom egészét abban, hogy nemzeti szinten teljes jogú tagokként vegyék fel a bevándorlókat saját szerkezetük minden szintjére.

külső fordítás